

ประสิทธิภาพของสาหร่ายพมนาง *Gracilaria fisheri*
ในการลดปริมาณสารประกอบไนโตรเจนและออร์โธฟอสเฟตใน
การบำบัดน้ำเสีย

Efficiency of *Gracilaria fisheri* in Reducing Nitrogen
Compounds and Orthophosphates in Water Treatment

กมลวรรณ ศุภวิญญู^{1*} ยุทธนา สว่างอารมณ์¹ กัญญาณัฐ ศรีสุขภู¹

ณัฐธิดา บุตรวัน¹ สุธาสิณี รุ่งแสง¹

นพดล กรรณิกา¹ จรัส สมจิตร² และ ธิตีพัฒน์ วีเปลียน³

Kamonwan Suphawinyoo^{1*}, Yuttana Savangarrom¹,

Kanyanat Srisukphu¹, Nathida Butwan¹, Suthasinee Rungsang¹,

Noppadol Kannika¹, Charus Somchit² and Thitipat Weeplian³

ได้รับบทความ: 13 เม.ย. 2563

ได้รับความแก้ไข: 8 พ.ค. 2563

ยอมรับตีพิมพ์: 29 พ.ค. 2563

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณแอมโมเนีย ไนโตรเจน ไนเตรตและออร์โธฟอสเฟตในน้ำสังเคราะห์การทดลองนี้ แบ่งเป็น 4 การทดลอง ได้แก่ 1) การศึกษาสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณแอมโมเนียในน้ำ 2) การศึกษาสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณไนโตรเจนในน้ำ 3) การศึกษาสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณไนเตรตในน้ำ และ 4) การศึกษาสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณออร์โธฟอสเฟตในน้ำโดยแต่ละการทดลอง มี 4 ปัจจัยการทดลอง ที่มีความแตกต่างของ

¹ สาขาวิชา การประมง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – ชุมพร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชุมพร 86170

¹ Department of Fisheries Faculty of Maejo University at Chumphon, Maejo University, Chumphon 86170.

² ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเลี้ยงกุ้งทะเลแม่ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)ชุมพร86170

² Lamae Research Farm, Charoen Pokphand Foods PCL.,Chumphon86170.

³ สำนักวิทยบริการการเกษตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ 10330

³ School of Agricultural Resources, Chulalongkorn University, Bangkok 10330.

* ผู้รับผิดชอบงาน (Corresponding author) e-mail: kamonwans@mju.ac.th

บทความวิจัย (Research Article)

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

ปีที่ 4 • ฉบับที่ 1 • มกราคม - มิถุนายน 2563

ปริมาณสาหร่ายพมวง ปัจจัยการทดลองละ 3 ซ้ำ 0 กรัมต่อลิตร (T1 หรือ ชุดควบคุม) 1 กรัมต่อลิตร (T2) 5 กรัมต่อลิตร (T3) 10 กรัมต่อลิตร (T4) ปริมาณน้ำในการทดลอง 5 ลิตรต่อถังทดลองเป็นระยะเวลา 28 วัน หรือจนกว่ามีปริมาณสารประกอบไนโตรเจนและออร์โธฟอสเฟตลดลงเท่ากับ 0 มิลลิกรัมต่อลิตร เมื่อสิ้นสุดการทดลองทำการหาเปอร์เซ็นต์ของสาหร่ายพมวงที่เพิ่มขึ้นผลการทดลองที่ 1 พบว่า ปัจจัยการทดลอง T4 (10 กรัมต่อลิตร) สามารถลดปริมาณแอมโมเนียในน้ำ ได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ภายในระยะเวลา 4 วัน การทดลองที่ 2 พบว่า ปัจจัยการทดลอง T4 สามารถลดปริมาณไนเตรทในน้ำได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ในระยะเวลา 7 วัน แต่ทั้งสองการทดลอง พบว่า ปัจจัยการทดลอง T4 ไม่แตกต่างจากปัจจัยการทดลอง T3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) การทดลองที่ 3 พบว่า ปัจจัยการทดลอง T4 สามารถลดปริมาณของไนเตรทในน้ำได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ในระยะเวลา 13 วัน มีประสิทธิภาพสูงกว่าทุกปัจจัยการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) การทดลองที่ 4 พบว่าทุกปัจจัยการทดลอง มีปริมาณออร์โธฟอสเฟตในน้ำไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) น้ำหนักสาหร่ายพมวงที่เพิ่มขึ้น ในปัจจัยการทดลอง T4 เท่ากับ 12.7 ± 1.2 , 11.3 ± 1.2 , 21.3 ± 4.2 , และ 31.3 ± 7.6 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

คำสำคัญ: สาหร่ายพมวง แอมโมเนีย ไนเตรท ไนเตรท ออร์โธฟอสเฟต

ABSTRACT

The objective of this study was to investigate the efficiency of *Gracilaria fisheri* in reducing ammonia, nitrite, nitrate and orthophosphates contents in synthetic water. This research included 4 experiments; 1) study on the efficiency of *Gracilaria fisheri* in reducing ammonia content in water, 2) study on efficiency of *Gracilaria fisheri* in reducing nitrite content in water, 3) study on efficiency of *Gracilaria fisheri* in reducing nitrate content in water and 4) study on efficiency of *Gracilaria fisheri* in reducing the orthophosphate content in water. In each experiment, there were 4 different amounts of *Gracilaria fisheri* with triplicate; 0 g/L (T1 or control group), 1 g/L (T2), 5 g/L (T3), and 10 g/L (T4). The total volume of water for each treatment was 5 L. The experimental period was 28 days, or until the content of nitrogen compounds and orthophosphate decreased to 0 mg/L. At the end of the experiment, changes in the fresh weights of *Gracilaria fisheri* were determined. The result of experiment 1 showed that the *Gracilaria fisheri* in T4 (concentration 10 g/L) could reduce 100% of ammonia content at 4 days after treatment (DAT). In experiment 2, T4 could reduce 100% of nitrite at 7 DAT. Both experiments showed that there was no significant effectiveness between T3 and T4 ($P > 0.05$). In experiment 3, it was found that T4 could reduce 100% of nitrate at 13 DAT and T4 was more significantly effective than other treatments ($P < 0.05$). The result of experiment 4 showed that the contents of orthophosphate in all treatments were not significantly different ($P > 0.05$). The fresh weights of *Gracilaria fisheri* in T4 in experiment 1 2 3 and 4 were increased by $12.7 \pm 1.2\%$, $11.3 \pm 1.2\%$, $21.3 \pm 4.2\%$, and $31.3 \pm 7.6\%$, respectively.

Keywords: *Gracilaria fisheri*; ammonia; nitrite; nitrate; orthophosphates

บทนำ

อุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยมีการขยายตัวแล้วพัฒนาเป็นแบบธุรกิจอย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับและสร้างเสถียรภาพความมั่นคงด้านอาหารให้กับประเทศไทยและของโลกที่เน้นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ระดับความหนาแน่นสูง เน้นการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับการใช้อาหารสำเร็จรูปคุณภาพสูงที่มีโปรตีนสูงถึง 28-40 เปอร์เซ็นต์เป็นหลักประกอบกับให้อาหารอย่างเต็มที่ถึงวันละ 4-5 ครั้ง เพื่อเร่งการเจริญเติบโตและยกระดับผลผลิตให้สูงสุดภายในระยะเวลาอันสั้น จึงส่งผลให้มวลน้ำมีปริมาณสารอินทรีย์ปนเปื้อนอยู่ในปริมาณสูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแอมโมเนียประมาณ 60-70 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ยูเรีย ยูรีค ไนโตรทและไนเตรท โดยแอมโมเนียและไนโตรทที่มีความเป็นพิษต่อสัตว์น้ำมากกว่าไนเตรท ส่งผลให้สัตว์น้ำมีการเจริญเติบโตหยุดชะงัก แล้วอาจรุนแรงจนทำให้ปลาตายได้ [1] การใช้กระบวนการทางเคมีในการปรับปรุงคุณภาพน้ำมีค่าใช้จ่ายสูงและอาจมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำ ดังนั้นการใช้กระบวนการชีวภาพที่ใช้สิ่งมีชีวิตต่างๆ เช่น สาหร่าย พืชน้ำและจุลินทรีย์ มาใช้บำบัดน้ำจึงได้รับความสนใจมากขึ้น อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายน้อยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

จากแนวความคิดที่ว่าพืชน้ำสามารถดูดซับธาตุอาหารต่างๆ เช่น แอมโมเนีย และไนเตรท รวมถึงฟอสเฟตเข้าสู่เซลล์ ทำให้คุณภาพน้ำดีขึ้นจนอยู่ระดับไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำ ซึ่ง ศิราภรณ์[2]รายงานว่สาหร่ายน้ำจืดมากกว่า 60 สกุล 80 ชนิด และสาหร่ายทะเลทะเลอย่างน้อย 15 ชนิด เช่น สาหร่ายเขากวาง *Gracilaria edulis* (Gmelin) Silva และ สาหร่ายมงกุฎหนาม *Acanthopora spicifera* (Vahl) Borgesen [3] และ *Oscillatoria* sp. และ *Microcystis* sp. [4] และ *Oscillatoria* sp. [5] โดยเฉพาะสาหร่ายพมนาง [6] ที่มีศักยภาพในการปรับปรุงคุณภาพน้ำที่โดดเด่นอีกชนิดหนึ่ง ประสิทธิภาพในการปรับปรุงคุณภาพน้ำนอกจากขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านชนิด และปริมาณของสาหร่ายแล้ว ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ อีกด้วย เช่น ความเข้มแสง อุณหภูมิ ความเป็นกรดเป็นด่าง และปริมาณธาตุอาหารในน้ำและดินอีกด้วย

ดังนั้น งานวิจัยเรื่องนี้จึงได้พัฒนาขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของปริมาณสาหร่ายพมนางที่สามารถลดปริมาณแอมโมเนีย ไนโตรท ไนเตรท และออร์โธฟอสเฟตในน้ำที่ระยะเวลาต่างกันในห้องปฏิบัติการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้อมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการอธิบายการใช้งานสาหร่ายพมนางในการบำบัดน้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวางแผนการทดลอง วางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด Completely Randomize Design : CRD ประกอบด้วย 4 ปัจจัยการทดลอง จำนวน 3 ซ้ำ โดยแบ่งออกเป็น 4 การทดลอง ได้แก่

การทดลองที่ 1 ทำการศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณแอมโมเนียในน้ำ โดยกำหนดให้ความเข้มข้นเริ่มต้นของแอมโมเนียในน้ำ เท่ากับ 5 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยแบ่งปัจจัยการทดลองดังนี้

ปัจจัยการทดลองที่ 1 เลี้ยงสาหร่ายพมนาง 0 กรัมต่อลิตร (ชุดควบคุม) : T1

ปัจจัยการทดลองที่ 2 เลี้ยงสาหร่ายพมนาง 1 กรัมต่อลิตร: T2

ปัจจัยการทดลองที่ 3 เลี้ยงสาหร่ายพมนาง 5 กรัมต่อลิตร: T3

ปัจจัยการทดลองที่ 4 เลี้ยงสาหร่ายพมนาง 10 กรัมต่อลิตร: T4

การทดลองที่ 2 ทำการศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายพมนางในการลดปริมาณไนโตรทในน้ำโดยกำหนดให้ความเข้มข้นเริ่มต้นของไนโตรทในน้ำเท่ากับ 1 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยแบ่งปัจจัยการทดลองดังนี้

บทความวิจัย (Research Article)

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

ปีที่ 4 • ฉบับที่ 1 • มกราคม - มิถุนายน 2563

ปัจจัยการทดลองที่ 1 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 0 กรัมต่อลิตร (ชุดควบคุม) : T1

ปัจจัยการทดลองที่ 2 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 1 กรัมต่อลิตร: T2

ปัจจัยการทดลองที่ 3 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 5 กรัมต่อลิตร: T3

ปัจจัยการทดลองที่ 4 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร: T4

การทดลองที่ 3 ทำการศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายผสมนางในการลดปริมาณไนเตรทในน้ำโดยกำหนดให้ความเข้มข้นเริ่มต้นของไนเตรทในน้ำ เท่ากับ 10 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยแบ่งปัจจัยการทดลองดังนี้

ปัจจัยการทดลองที่ 1 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 0 กรัมต่อลิตร (ชุดควบคุม) : T1

ปัจจัยการทดลองที่ 2 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 1 กรัมต่อลิตร: T2

ปัจจัยการทดลองที่ 3 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 5 กรัมต่อลิตร: T3

ปัจจัยการทดลองที่ 4 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร: T4

การทดลองที่ 4 ทำการศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายผสมนางในการลดปริมาณฟอสฟอรัสละลายในน้ำโดยกำหนดให้ความเข้มข้นเริ่มต้นของฟอสฟอรัสในน้ำ เท่ากับ 10 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยแบ่งปัจจัยการทดลองดังนี้

ปัจจัยการทดลองที่ 1 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 0 กรัมต่อลิตร (ชุดควบคุม) : T1

ปัจจัยการทดลองที่ 2 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 1 กรัมต่อลิตร: T2

ปัจจัยการทดลองที่ 3 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 5 กรัมต่อลิตร: T3

ปัจจัยการทดลองที่ 4 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร: T4

2. การเตรียมน้ำและสาหร่ายผสมนาง

เตรียมถังขนาด 500 ลิตร สูบน้ำทะเลใส่ลงในถังและปรับความเค็มของน้ำให้เท่ากับ 28 ส่วนในพันส่วนเป็นความเค็มที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสาหร่ายผสมนาง

นำสาหร่ายผสมนางมาล้างทำความสะอาดด้วยน้ำทะเลประมาณ 2-3 ครั้ง ก่อนใส่พักลงในถังขนาด 500 ลิตร พักไว้เป็นเวลา 1 สัปดาห์

ปริมาตรน้ำในการเลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 5 ลิตรต่อถังทดลอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 มีการตรวจวัดปริมาณ แอมโมเนีย ไนไตรท์ ไนเตรท และ ฟอสฟอรัสละลายในน้ำตามลำดับ เป็นระยะเวลา 28 วันหรือจนกว่าพบว่าไม่มีปริมาณค่าต่างๆ ลดลงเท่ากับ 0 มิลลิกรัมต่อลิตร

3.2 วัดการเจริญเติบโตของสาหร่ายโดยการนำมาชั่งน้ำหนักสาหร่ายสุดท้ายและหาเปอร์เซ็นต์ น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้นเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิเคราะห์ความแปรปรวน(Analysis of Variance)ของข้อมูลและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยการทดลองโดยวิธี Duncan's new multiple range test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ผลการวิจัย

การทดลองที่ 1 การศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายผสมนางในการลดปริมาณแอมโมเนียในน้ำ

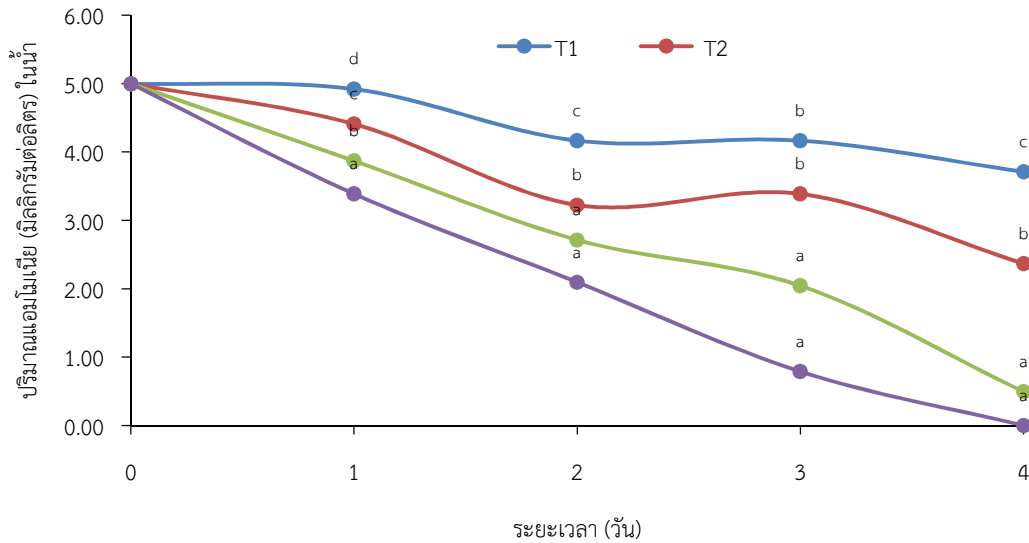
พบว่า ปัจจัยการทดลองที่ 4 ใส่สาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณแอมโมเนียในน้ำมากที่สุดแต่ไม่มีความแตกต่างจากปัจจัยการทดลองที่ 3 ($P > 0.05$) และสามารถลดปริมาณ

บทความวิจัย (Research Article)

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

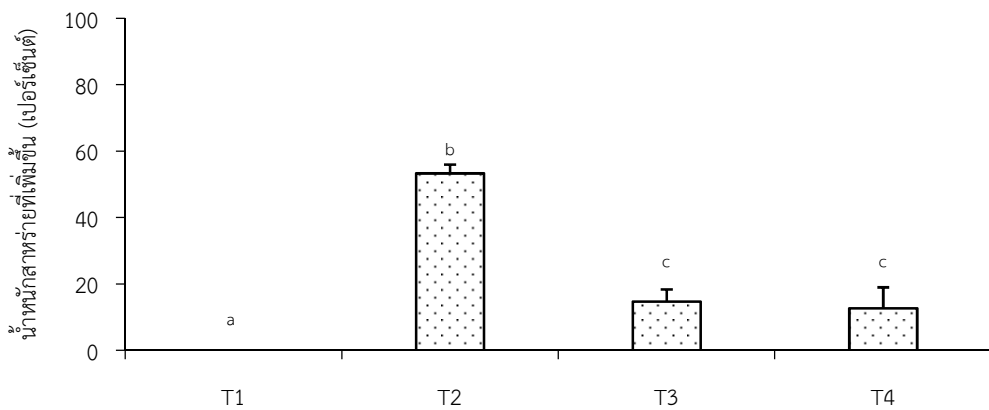
ปีที่ 4 • ฉบับที่ 1 • มกราคม - มิถุนายน 2563

แอมโมเนียได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ในระยะเวลา 4 วัน และมีปริมาณแอมโมเนียในน้ำ ในปัจจัยการทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 ดังนี้ $3.71 \pm 0.17, 2.37 \pm 0.41, 0.50 \pm 0.45$ และ 0.00 ± 0.00 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 ปริมาณแอมโมเนีย (มิลลิกรัมต่อลิตร) ในน้ำที่ใช้เลี้ยงสาหร่ายผสมนางหมายเหตุ อักษร a b c d ที่เหมือนกันในระยะเวลาเดียวกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

เปอร์เซ็นต์น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้นพบว่าปัจจัยการทดลองที่ 2 ใส่สาหร่ายผสมนาง 1 กรัมต่อลิตรมีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าปัจจัยการทดลองอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ปัจจัยการทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 มีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักสาหร่ายที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ $0.0 \pm 0.0, 53.3 \pm 11.5, 14.7 \pm 2.3$ และ 12.7 ± 1.2 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้น (เปอร์เซ็นต์) เมื่อเลี้ยงในน้ำที่มีแอมโมเนีย หมายถึง อักษร a b c ที่เหมือนกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

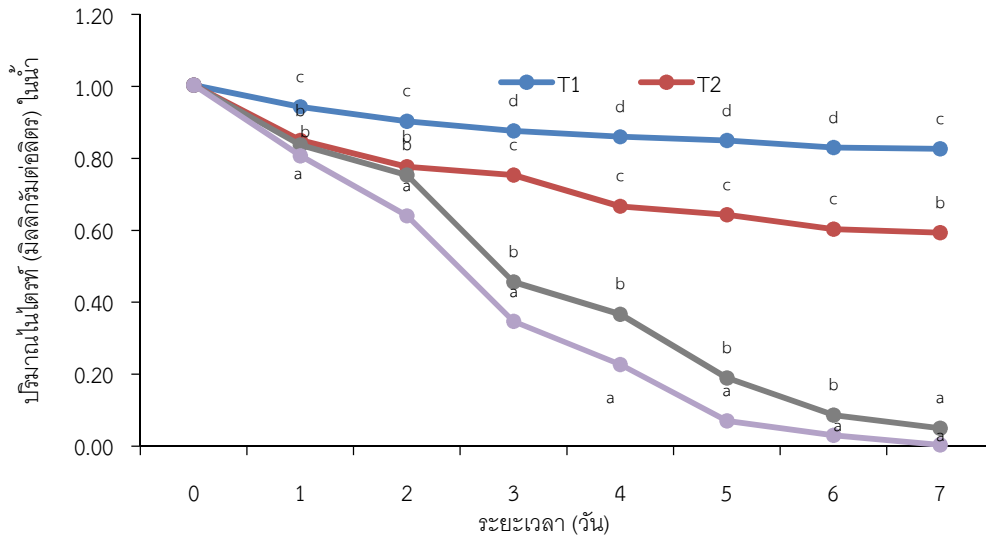
บทความวิจัย (Research Article)

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

ปีที่ 4 • ฉบับที่ 1 • มกราคม - มิถุนายน 2563

การทดลองที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายผสมนางในการลดปริมาณไนโตรเจนในน้ำ

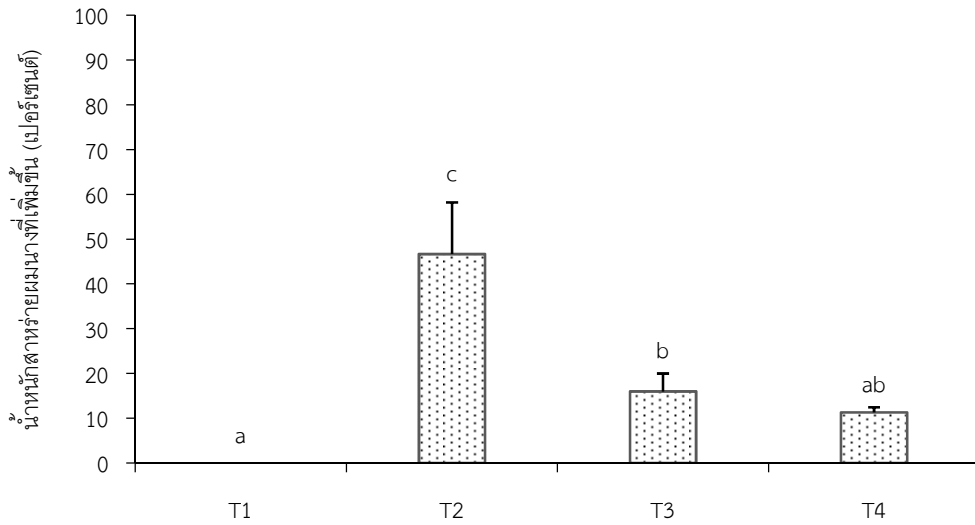
พบว่าปัจจัยการทดลองที่ 4 ใส่สาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณไนโตรเจนในน้ำมากที่สุด แต่ไม่มีความแตกต่างจากปัจจัยการทดลองที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ปัจจัยการทดลองที่ 4 สามารถลดปริมาณไนโตรเจนได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ภายในระยะเวลา 7 วัน และพบว่าเมื่อสิ้นสุดการทดลองมีปริมาณไนโตรเจนในน้ำ ในปัจจัยการทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 ดังนี้ 0.83 ± 0.03 , 0.59 ± 0.11 , 0.05 ± 0.05 และ 0.00 ± 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ(ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 ปริมาณไนโตรเจน (มิลลิกรัมต่อลิตร) ในน้ำที่ใช้เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง

หมายเหตุ อักษร a b c d ที่เหมือนกันในระยะเวลาเดียวกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

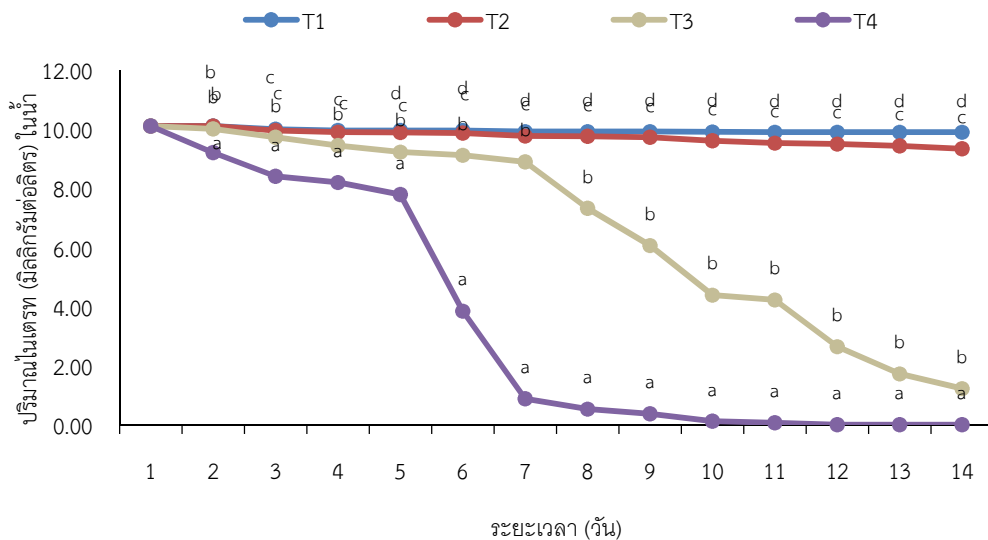
เปอร์เซ็นต์น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้นพบว่าปัจจัยการทดลองที่ 2 ใส่สาหร่ายผสมนาง 1 กรัมต่อลิตรมีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าปัจจัยการทดลองอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P<0.05$) ปัจจัยการทดลองที่ 1,2,3 และ 4 มีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักสาหร่ายที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0 ± 0.0 , 46.7 ± 11.5 , 16.0 ± 4.0 และ 11.3 ± 1.2 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้น (เปอร์เซ็นต์) เมื่อเลี้ยงในน้ำที่มีไนโตรเจน
หมายเหตุ อักษร a b c ที่เหมือนกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

การทดลองที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายผสมนางในการลดปริมาณไนเตรทในน้ำ

พบว่า ปัจจัยการทดลองที่ 4 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร สามารถลดปริมาณของไนเตรทได้ดีกว่าปัจจัยการทดลองอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) สามารถลดปริมาณไนเตรทได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ภายในระยะเวลา 13 วันเมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า มีปริมาณไนเตรทในน้ำในปัจจัยการทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากับ 11.6 ± 3.5 , 10.8 ± 0.8 , 1.2 ± 2.0 และ 0.0 ± 0.0 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ (ภาพที่ 5)

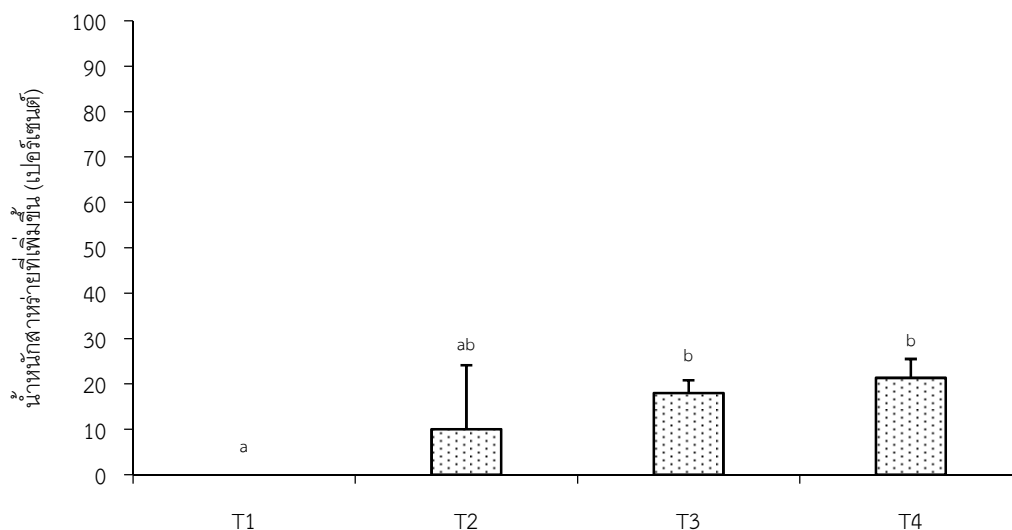
ภาพที่ 5 ปริมาณไนเตรท (มิลลิกรัมต่อลิตร) ในน้ำที่ใช้เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง
หมายเหตุ อักษร a b c d ที่เหมือนกันในระยะเวลาเดียวกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

บทความวิจัย (Research Article)

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

ปีที่ 4 • ฉบับที่ 1 • มกราคม - มิถุนายน 2563

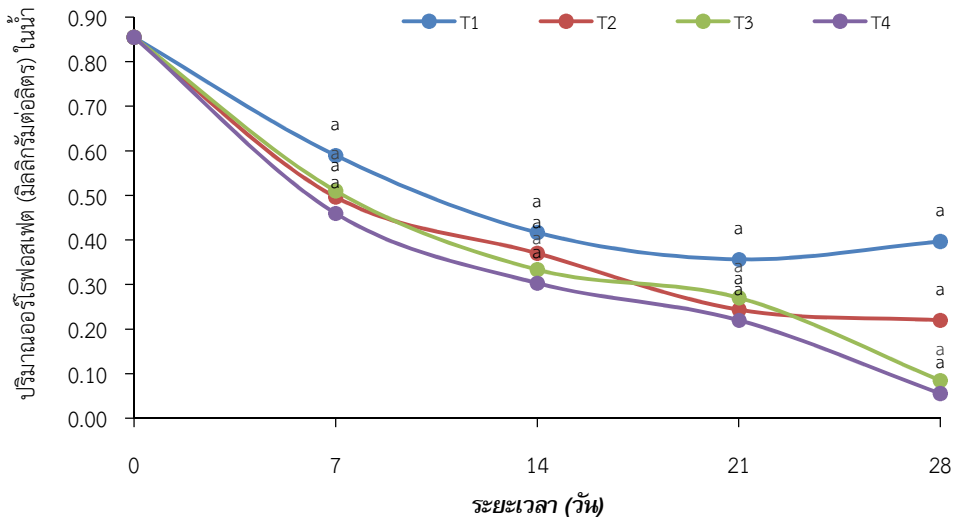
เปอร์เซ็นต์น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้นพบว่า ปัจจัยการทดลองที่ 4 ใส่สาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตรมีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นไม่มีความแตกต่างกันกับปัจจัยการทดลองที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ปัจจัยการทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 มีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักสาหร่ายที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0 ± 0.0 , 10.0 ± 14.1 , 18.0 ± 2.8 และ 21.3 ± 4.2 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้น (เปอร์เซ็นต์) เมื่อเลี้ยงในน้ำที่มีไนโตรเจน
หมายเหตุ อักษร a b ที่เหมือนกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

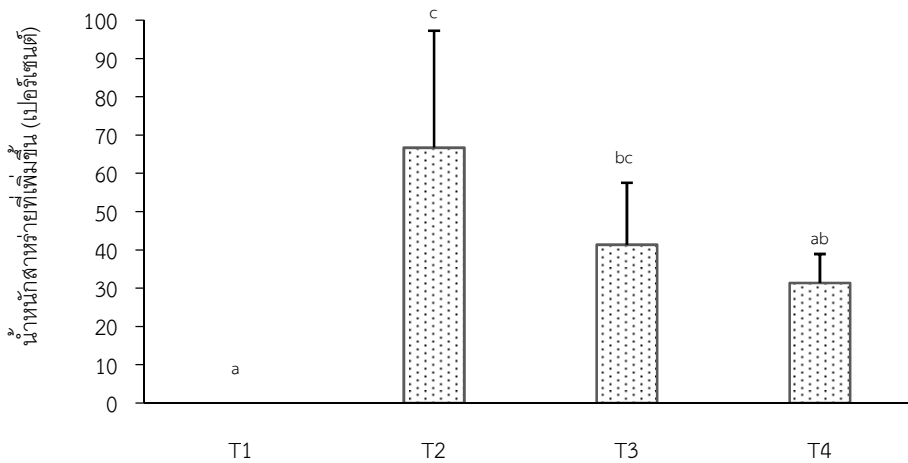
การทดลองที่ 4 การศึกษาประสิทธิภาพของสาหร่ายผสมนางในการลดปริมาณออร์โธฟอสเฟตในน้ำ

พบว่า ปัจจัยการทดลองที่ 4 เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง 10 กรัมต่อลิตร สามารถลดปริมาณออร์โธฟอสเฟตได้ แต่ไม่มีความแตกต่างจากปัจจัยการทดลองอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ปริมาณออร์โธฟอสเฟตเมื่อสิ้นสุดการทดลองมีค่าเท่ากับ 0.4 ± 0.14 , 0.22 ± 0.16 , 0.09 ± 0.05 , 0.06 ± 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตรตามลำดับ (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7 ปริมาณออร์โธฟอสเฟต (มิลลิกรัมต่อลิตร)ในน้ำที่ใช้เลี้ยงสาหร่ายผสมนาง หมายถึง อักษร a ที่เหมือนกันในระยะเวลาเดียวกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

เปอร์เซ็นต์น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้นพบว่า ปัจจัยการทดลองที่ 2 ใส่สาหร่ายผสมนาง 1 กรัมต่อลิตรมีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าปัจจัยการทดลองอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ปัจจัยการทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 มีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักสาหร่ายที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0 ± 0.0 , 66.7 ± 30.6 , 41.3 ± 16.2 และ 31.3 ± 7.6 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 8 น้ำหนักของสาหร่ายผสมนางที่เพิ่มขึ้น(เปอร์เซ็นต์)ในน้ำที่มีออร์โธฟอสเฟต หมายถึง อักษร a b c ที่เหมือนกันในระยะเวลาเดียวกัน หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

อู๋

แอมโมเนียเป็นสารประกอบไนโตรเจนซึ่งเป็นปุ๋ยให้กับแพลงก์ตอนพืชและพืชน้ำ แอมโมเนียสามารถระเหยสู่ชั้นบรรยากาศได้ง่ายด้วยกระบวนการ ammonia volatilization [7] ทำให้ปริมาณแอมโมเนียในน้ำในชุดควบคุมลดลงได้ ถึงอย่างไรก็ตามในปัจจุบันการทดลองที่มีเลี้ยงสาหร่ายพมนางยังคงมีปริมาณแอมโมเนียลดลงอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าสาหร่ายพมนางมีการนำแอมโมเนียในน้ำไปใช้ในการเจริญเติบโต ซึ่งสอดคล้องกับน้ำหนักสาหร่ายพมนางที่เพิ่มขึ้น จากการศึกษาของ Friedlander และ van Rijn[8] พบว่าสามารถเลี้ยงสาหร่าย *Gracilariacorferta* โดยใช้น้ำหมุนเวียนในระบบกรองชีวภาพ ที่มีแหล่งของแอมโมเนียและอนินทรีย์คาร์บอนจากของเสียชีวภาพ ผลของปริมาณแอมโมเนียที่ลดลงอย่างรวดเร็วและสอดคล้องกับการศึกษาของกมลวรรณและคณะ[9] ในการใช้สาหร่ายพมนางช่วยในการบำบัดน้ำในระบบน้ำหมุนเวียนในการอนุบาลกุ้งก้ามกราม พบว่าในระยะเพียง 3 วัน ของการอนุบาลปริมาณแอมโมเนียในน้ำลดลงเท่ากับ 0 มิลลิกรัมต่อลิตรเช่นเดียวกัน

จากผลการทดลองพบว่าปริมาณไนโตรเจนในน้ำลดลงเนื่องจากไนโตรเจนสามารถเปลี่ยนรูปไปเป็นไนเตรทได้ด้วยกระบวนการ nitrite oxidation [7] ซึ่งสาหร่ายสามารถนำไนเตรทมาใช้เพื่อการเจริญเติบโตได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองในครั้งนี้ การศึกษาของอัจฉริย์[6] มีการใช้สาหร่ายพมนางในการบำบัดน้ำเสียจากการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ พบว่าสาหร่ายพมนางมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณแอมโมเนีย ไนโตรเจนไนเตรท และออร์โธฟอสเฟตเมื่อเก็บพักน้ำทิ้งไว้ 1 วัน และจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเมื่อเก็บพักน้ำไว้ 2 วัน กลไกการนำฟอสเฟตไปใช้ยังคงมีความเข้าใจน้อย จากผลการศึกษาของ Tanner และคณะ [10] แสดงให้เห็นว่า ปริมาณฟอสฟอรัสลดลงได้จากการดูดซึมกลายเป็นสารประกอบเชิงซ้อนสะสมในตะกอนและการดูดซึมไว้ภายในจุลินทรีย์และน้ำหนักมวลของพืช ซึ่งในการทดลอง Hu และคณะ [11] พบว่าปริมาณออร์โธฟอสเฟตในน้ำที่ไม่มีพืชมีปริมาณต่ำกว่าในน้ำที่มีพืชน้ำหลังจากผ่านไป 48 ชม.

บุญส่งและวิวรรณ [12] เลี้ยงกุ้งร่วมกับสาหร่ายพมนาง พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของสาหร่ายพมนางคิดเป็น 0.3867 กรัมต่อวัน วิวรรณและทรงสิทธิ์ [13] เลี้ยงสาหร่ายพมนางร่วมกับปลากระพงขาวเป็นเวลา 28 สัปดาห์ พบว่าได้ผลผลิตสาหร่าย 161,195 กรัม จากสาหร่ายเริ่มต้น 112,500 กรัม คิดเป็น 43.3 เปอร์เซ็นต์ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าสาหร่ายมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นในแต่ละการทดลอง ในปัจจุบันการทดลองที่ 3 ในช่วง 14.7 – 41.3 เปอร์เซ็นต์

การใช้สาหร่ายพมนาง 5 กรัมต่อลิตร มีความสามารถลดปริมาณแอมโมเนียและไนโตรเจนในน้ำได้ แต่การใช้สาหร่ายพมนาง 10 กรัมต่อลิตรจะสามารถลดปริมาณไนเตรทได้ดีกว่าปัจจุบันการทดลองอื่น การเลี้ยงสาหร่ายพมนางเพื่อบำบัดน้ำทิ้งในทุกปัจจุบันสามารถลดปริมาณออร์โธฟอสเฟตในน้ำได้ไม่ต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- [1] มั่นสิน ตันทูลเวศน์ และไพพรรณ พรประภา. (2540). การจัดการคุณภาพน้ำและการบำบัดน้ำเสียในบ่อเลี้ยงปลา และสัตว์น้ำอื่นๆ : เล่ม 1 การจัดการคุณภาพน้ำ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [2] ศิราภรณ์ ชื่นบาล. (2553). การบำบัดน้ำทิ้งจากฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำด้วยพืชน้ำและสาหร่าย (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- [3] ธวัช ศรีวีระชัย. (2548) เอกสารวิชาการฉบับที่ 17/2548 การเลี้ยงสาหร่ายเขากวาง *Gracilariacorferta* (Gmelin) Silva และ สาหร่ายมงกุฎหนาม *Acanthoporphoraspicifera* (Vahl) Borgesen ในบ่อบำบัดน้ำทิ้ง. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

บทความวิจัย (Research Article)

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

ปีที่ 4 • ฉบับที่ 1 • มกราคม - มิถุนายน 2563

- [4] ปวีณา ทวีกิจการ .(2546). การกำจัดสารอินทรีย์และโลหะหนักจากน้ำเสียโดยใช้สาหร่ายขนาดเล็ก (*Oscillatoria sp.*, *Microcystis sp.*). (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [5] ชีวิน อรรถสาสน์. (2558) การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน (*Oscillatoria sp.*) ในการบำบัดน้ำทิ้งจากการเลี้ยงปลานิลในระบบน้ำหมุนเวียน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาและฝึกอบรมโรงงานต้นแบบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [6] อัจฉริยา แก้วมีศรี .(2543). การบำบัดน้ำเสียจากการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ *Penaeus monodon* Fabricius โดยใช้สาหร่ายผสมนาง *Gracilariafisheri* (Xia&abbott) Abott, Zhang&Xia. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [7] Wongkiew, S., et al. (2017). Nitrogen transformations in aquaponic systems: A review. *Aquacultural Engineering*, 76, 9-19.
- [8] Friedlander, M., and van Rijn, J. (2018). Ammonia and CO₂ enrichment of a *Gracilaria* cultivation pond through biofiltration of organic waste. *Aquaculture*, 482, 45-48.
- [9] กมลวรรณ ศุภวิญญู และคณะ. (2557). การเสริมโพแทสเซียม แมกนีเซียม ในระบบการอนุบาลกุ้งก้ามกรามที่ลดการปล่อยของเสียด้วยน้ำหมุนเวียน. (รายงานผลการวิจัย). ชุมพร: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- [10] Tanner, C. C., et al.(1999). Substratum phosphorus accumulation during maturation of gravel-bed constructed wetlands. *Water Science Technology*, 40, 147-154.
- [11] Hu M. H., et al. (2008). Treating eutrophic water for nutrient reduction using an aquatic macrophyte (*Ipomoea quatic* Forsskal) in a deep flow technique system. *Agricultural Water Management*, 95(5), 607-615.
- [12] บุญส่ง สิริกุล และวิวรรธน์ สิงห์ทวีศักดิ์ .(2531). การเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลสีแดง *Polycavernosa fastigiata* และ *Gracilaria tenuistipitata* ในบ่อเลี้ยงกุ้ง. การสัมมนาวิชาการประจำปี 2531 (น. 41) กรุงเทพฯ: กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- [13] วิวรรธน์ สิงห์ทวีศักดิ์ และทรงสิทธิ์ ลิ้มสกุล. (2543). เอกสารวิชาการฉบับที่ 14/2543 การเลี้ยงสาหร่ายผสมนาง *Gracilariafisheri* (Xia&Abbott) Abott, Zhang&Xia ร่วมกับปลากระพงขาว *Latescalcarifer* Bloch ในบ่อดิน. จันทบุรี :ศูนย์พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจันทบุรี กองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.